

Ve İlla Şiir

— Şehri Mabet · 06 Şubat 2020

...VE İLLA ŞİİR

Acaba bu alemde , üzüntü bâki midir?
Sorulur aşkın rengi, pembe mi Haki midir?

Yaralar hep sarılır , derinlerde bir yerde,
Şiir ruha şifadır , hissiyatına perde.

Girdaplar oluşturur, coşar ise mısralar,
Benliğin dünyasını , illa şiir aralar.

Şiir bazen bir aşktır , bazen yürekte elem,
İlham denilen hisler , vakıf sa sırra kalem.

Kelimeler coştukça , delmekte kayaları,
Kalem her gün öpmez mi eldeki ayaları.

Dalgalar hissedilmez, boynu bükükse rüya,
Sonsuz diplere dal sen, gerisi deniz derya.

Bazen Elif Bacı'dır , bazense Fatma ana,
Şiirler öksüz kalır , dağılır dört bir yana.

Ha gurbete gitmiştir , ha gurbetten dönüyor;
Gör ki; bir umut için ne ocaklar sönüyor.

Alemleri taşırda , zaten kendi alemdir,
Şiirinse temeli , sağlam ruh ve kalemdir,

Ne duygular vardır ki; coştukça bir iz olur.
Kaf Dağı şöyle dursun , dere tepe düz olur.

Yazdıkça yazar kalem , susmaz susturamaz!
Aşkı bilmeyen gönül, 'şair ne der' anlamaz.

Bazen yokluk olur da, sonra döner varlığa,
Hayat olur şiirler , hastalıkta sağlıkta.

Uzaktaki sevgili , yakın olur tek sözde,
Şiir bir buluşmadır , hem gönülde hem özde.

Ya yangınlar çıkarır ya ateşi söndürür,
İlahi gücü ile, Mevlana'yı döndürür.

Dokunur beste gibi , güfte gibi ruhuna,
Aracılık da yapar , yürekteki sevdana.

Şirin'in dilindedir , Ferhat'ı köle yapar.
Leyla'nın içindedir , Mecnun'u çöle katar.

Gönüllerden gönüle, köprüleri kurdurur.
Zaman mekan dinlemez, her bir şeyi durdurur.

Ruha ışık saçar da , enginliğe yol olur,
Seven gönle girerek , dal olur budak olur.

Yalnızlığa eştir o , girer gön'le ansızın;
Sarar seni şefkatle , diner tüm yürek sızın.

SELMA ÇANAKÇIOĞLU 20 Kasım 2017